

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

394. 04

Hely

Idő

"1925"

Személy

Helyszám

Szerző: .....

Cím: *Éjszaka tilos uccái padra
ülni*

Forrás: .....

*Világ**Bm*

(Hely)

1925. 7. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymoda 1923

— Éjszaka tilos uccái padra ülni. A napokban nagyobb társasággal jöttem át Budáról éjjel 1—2 óra között a Margithídon. Átérve a hídon, lepihentünk a legelső padra. Alig ültünk azonban néhány rövid percig, feltűnt az uccasarkon egy rendőr és egyenesen felénk tartott. A világ legtermészetesebb hangján föl szólított bennünket, hogy azonnal keljünk föl a padról, mert ezen a padon ülni nem szabad. Érdeklődtünk, hogy mi az oka a tilalomnak, de a rendőr megtagadott minden felvilágosítást. Tovább mentünk az Andrássy útra. Itt már sokkal barátságosabb volt a környék, a kávéházban még égtek a teraszon a lámpák és szerencsénkre éppen üresek voltak a padok. Felhasználtuk a ritka alkalmat és leültünk egy kis pihenőre. Éppen az előbbi túlbuzgó rendőrről gondoltam; amikor megszólalt mögöttünk egy basszus-hang: „A padról tessék fölkelni!” Most már teljesen érthetetlennek tűnt föl a helyzet és polémiába szálltunk a rendőrrel:

— Mindjárt fölkelünk, csak előbb kicsit pihenünk. Nagyon messziről jöttünk gyalog.

— Mindegy, kérem, tessék fölkelni!

— Miért vannak hát padok, ha nem azért, hogy a járókelők kipihenjék fáradalmaikat rajta. És különösen éjjel, amikor a villamoskocsik nem járnak.

A rendőr azonban hajthatatlan maradt, egyre azt ismételte, hogy tizenkét óra után tilos az uccái padok használata. Erre azután az a kis csoport, amely nyilván hasonló fáradt emberekből verődött össze: a vitaközás

hevében — megnyugodott. Ha felsőbb parancs akkor az őrszemmel nem szabad vitatkozni mert ő csak a parancs szerint cselekszik. A rendelethez azonban már volna némi hozzájárulásunk. *Minek egyáltalán padot csinálni az uccára, ha nem engedik használni? Talán dísznek, hogy emelje a főváros metropolis-jellegét.* Alig néhány hete emlékeztünk meg arról, hogy Budapesten éjszakánként három ezer ember alszik a szabad ég alatt és ebből körülbelül ezer jut Budapest uccáira. Télen még elbujnak valahová a hajléktalan szegények, de nyáron kihúzza őket a nagy meleg és éjszakánként a padokon találtak menedéket. Ha külföldi jött a fővárosba, valószínűleg elcsodálkozott: hogy: hát ezeknek még nincs éjjeli menhelyük? Nos, hogy ezeket az eseteket lehetlenné tegyék, az elképzelhető legegyszerűbb megoldáshoz folyamosdtak. Kereken eltiltották a hajléktalanokat a padokról s ezzel a nyilvánosság szeme elől is. *Vagyis röviden: éjszaka nem szabad használni az uccái padokat. Rendőrök vigyáznak és kihágásnak minősítik, ha egy elfáradt ember leül a padra az uccasarkon.* A rendes ember éjjel alszik és nem mászkál kilométereket — mondják sokan és napirendre térnek a pad-tilalom fölért. De nem szabad napirendre térni a sok szegény hajléktalan fölött, akik cél nélkül handukolnak éjszakánként az uccán, anélkül, hogy egy percre is lepihenhetnének. Ha Budapest világvárosi nivóját emelni akarják, kezdjék azzal, hogy minden hajléktalant hajlékhoz juttatnak. (G. L.)